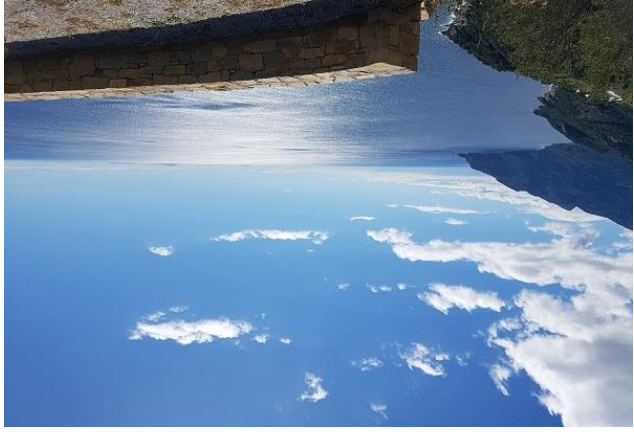

δεν είναι σε θέση να ληφθεί τα τεκταινώμενα. Όσο για την πατρίδα μας, έχει μη-
 λήσει πικρά, και με το δικό του τρόπο, πριν από πολλά χρόνια ο Γεώργιος Ζουρμπής:
 Ηιοίς εις κβάτος... / νάη κλήτηρες για φουρνά / και να σε κλέβουν φανε-
 δά, / κι ενώ αυτοί σε κλέβουνε / τον κλέφτη να γυρνούνε:
 Ζστόσο, για οικονομική κρίση μπορεί να βγει σε καλά. Αν πάρουμε μάλαστα
 στα σοβαρά τον μακαριστό του Κυρίου, «Μακάριοι οι πτωχοί» (Λουκ. 6, 20), τώ-
 θα πούμε ότι η οικονομική κρίση μπορεί να αποβεί ευεργετική: ήσασα από τις δι-
 σκολίες και τον πόνο μας διδάσκει να παύσουμε να είμαστε αδιάφοροι, αψιλόξενοι,
 ανυπόμονοι, καταναλωτικοί. Υπάρχει όμως κάτι, για το οποίο πρέπει να αναλάβου-
 με την προσοχή μας εσύ. Κι αυτό είναι η πνευματική κρίση που βιώνουμε,
 πιο σοβαρή, πιο επικίνδυνη από την οικονομική κρίση. Η πνευματική κρίση εκδη-
 λώνεται με το ότι όντως έχουμε γίνει αδιάφοροι, αψιλόξενοι, ανυπόμονοι, κατανα-
 λωτικοί. Μας συνοδεύει για βάρια σήληση και απώλεια ταυτότητας, η στρέψη
 της εσωτερικής πνευμονικής του ποιοι πραγματικά είμαστε, και βέβαια η απουσία
 της εσωτερικής πνευμονικής που κάρου υπάρχει ο Θεός στη ζωή μας.

Πρόσχε ουρανέ και γαλήνω, γη ενωτίου φωνής μετανοούσης Θεώ

19 Οκτωβρίου 2017
 Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον εις τους αιώνας των αιώνων». Έχω και
 πάλιν την άνωθεν ευλογία να ευφρανθώ μαζί σας και να ομώω περί εκείνου, το
 ποιοί είναι η εσχάτη μας εσπιμια, ο έσχάτος σκοπός μας.
 Η καθήμενη ζωή δια του υλικού της βάρους συνάβει σε τέτοιο βαθμό η-
 σα μας την πνευματική σκέψη, ώστε να μας είναι απαραίτητο να ελευθερωθούμε,
 ως ένα ωρισμένο σημείο, από την επάρση που ασκεί πάνω μας ο ορατός αυτός
 κόσμος. να ελευθερωθούμε το πνεύμα μας, για να εισδύσουμε στην Αποκάλυψη, η
 οποία μας δόθηκε από τον
 σαρκωθέντα Λόγο του Πα-
 τρός.

Τα λειτουργικά κείμε-
 να των Ακολουθιών της πα-
 σχαλίνης περιόδου χριστιο-
 ποιούν λιγότερο την Παλαιά
 Διαθήκη, ομολών λιγότερο
 περί του Αγίου Πνεύματος
 και συκκεντρώνουν την
 προσοχή μας περισσότερο
 στο μέγεθος της Άνωστα-
 ως του Χριστού, διότι ο
 αυτήν είναι θεμελιώμενη η
 πίστις μας. Και μολονότι οι
 Ακολουθίες προποιοούν την προσοχή, με την οποία αρχίζουμε συνήθως τις συνα-
 ξεις μας, απευθύνεθα όμως πάντοτε στο Άγιον Πνεύμα, στον ορανό Βασιλέα,
 στο «Πνεύμα το εκ του Πατρός εκπορευόμενον». Ενώ τώρα που ψάλλου-

Ας δούμε όμως τι σημαίνει κρίση. Κρίση είναι μια λέξη που έχει αρκετές
 σημασίες. Κρίση σημαίνει καταρχήν μια δούλευση, τη διατάραξη της ομοι-
 αλής πορείας μιας διαδικασίας. Αν αυτή η διαδικασία έχει να κάνει με βασικές
 λειτουργίες της ζωής μας, όπως είναι η οικονομία, τότε κατατάσσονται ότι έχει
 αντίκτυπο σε όλο το φάσμα της ζωής και διαπροσωπικές σχέ-
 σες, στο προσωπικό και το πολιτι-
 κό ήθος, στην παιδεία και τον πολι-
 τισμό. Με δυο λόγια, μας αναστα-
 τώνει και μας αποσυντονίζει, δημι-
 οσύνας φόβο και πανικό.

Η κρίση έχει και μια άλλη εν-
 νοία. Είναι η έμπρακτη αμφισβήτη-
 ση καθιερωμένων θεσμών και α-
 ζών. Για παράδειγμα, βάζει κανείς
 εδώ και πολλά χρόνια να ψηφίζο-
 υνται από την Πολιτεία νόμοι αντίθε-
 τοι ή και εχθρικοί προς την εκκλη-
 σιαστική παράδοση του τόπου μας.
 Η ακομία βάζει ένα μεγάλο ήθος
 του λαού να απορρίπτει το περιέχο-
 μένο και την άξια διαχρονικών θε-
 σμών.

Τρίτον, κρίση σημαίνει επι-
 σης δικαιοσύνη ή τιμωρία, που ανα-
 μένουμε στο τέλος της ιστορίας.
 Αυτή η κρίση μας ακολούθει και
 τώρα, σε κάθε ενεργειακή μας, σε κά-
 θε συμπεριφορά και επαγωγή μας.
 Κάθε κίνηση μας δικαιώνεται ή καταδικάζεται από την εξέλιξη των πραγματώτων
 και πριν από όλα από την ίδια τη συνείδησή μας, που έχει το πόλο άδειαστον
 κριτή.

Τέλος, στην ιερική ορολογία, κρίση σημαίνει την έντονη εκδήλωση μιας
 παθολογικής καταστάσεως. Η ιερική αυτή έννοια νομίζω ότι καθάπτει τη σιη-
 ρυλή πραγματικότητα. Η κρίση που βιώνουμε είναι η εκδήλωση μιας παθολογί-
 κης καταστάσεως στο σώμα της κοινωνίας, στο σώμα του καθενός μας, μιας κα-
 ταστάσεως που έχει πνευματικές ρίζες.

Βεβαίως, υφιστάμεθα μια κρίση οικονομική.
 Και δικαίως μπορεί να πει κάποιος ότι σε ένα μεγάλο ήθος οφείλεται σε
 πολιτικές επιλογές, για τις οποίες δεν φέρουμε ευθύνη. Σημεία μάλαστα είναι
 πάλιν οφανερό ότι δεν έχουμε να κάνουμε παρά με θεοδωμένο σχέδιο αποσώφωσης
 των κυβερνώτων, αλλά ότι εφαρμόζεται ένα μεθοδεύμενο σχέδιο αποσώφωσης
 της κοινωνίας. Με πολλά λόγια και χωρίς αιδώ. Είναι αλήθεια. Ζούμε σε ένα φε-
 οδάρτικο σύστημα οικονομικής ολιγαρχίας, που επιδιώκει τον απόλυτο ελεγχό-
 μας και επικλημάται εις βάρος των αδυνάτων, δηλαδή ολόκληρου του λαού. Κα-
 νείς που δεν ερωτάται, κανείς δεν μπορεί να παρακολουθήσει τις εξελίξεις, κανείς

